

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/29631 en 08/29632 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 2 september 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 september 2008, verzonden op 4 september 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L.E.M. Wilbers-Taselaar, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
lid van de enkelvoudige kamer

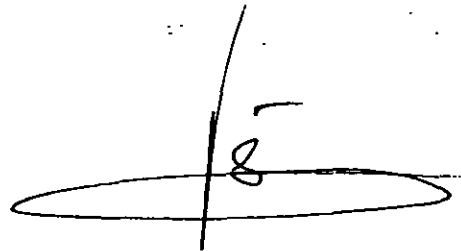
w.g. Wilbers-Taselaar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 oktober 2008

71-555.

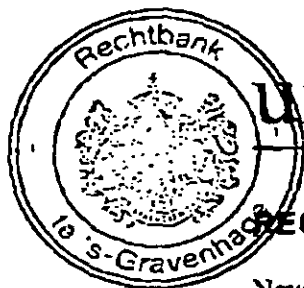
Verzonden: 10 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the top, and a large, stylized 'S' or 'V' shape in the center, all enclosed within a horizontal oval.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 08/29632 (voorlopige voorziening)
Awb 08/29631 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op _____
van Iraanse nationaliteit,
V-nummer: _____
verzoeker,
gemachtigde: mr. W. Spijkstra, advocaat te Beetsterzwaag,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M.B.Y. Vet, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 12 augustus 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij besluit van 15 augustus 2008 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Op 15 augustus 2008 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld.

1.3. Bij verzoekschrift van 15 augustus 2008 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege dient te worden gelaten tot op het beroep is beslist. Op 26 augustus 2008 zijn de gronden van het beroep en het verzoek ingediend.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 29 augustus 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Zaaknummers: Awb 08/29631, Awb 08/29632

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 16 november 1999, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij besluit van 29 februari 2000, uitgereikt op 22 maart 2000, is deze aanvraag kennelijk ongegrond verklaard. Hiertegen is op 14 april 2000 een bezwaarschrift ingediend, waarna op 11 september 2000 om een voorlopige voorziening is verzocht die ertoe strekt de uitzetting achterwege te laten. Bij uitspraak van deze rechtbank van 25 september 2001, Awb 00/10384, is het bezwaar van 14 april 2000 ongegrond verklaard. Aangezien hiertegen geen rechtsmiddel is ingesteld, is de beslissing op de aanvraag van 16 november 1999 in rechte onaantastbaar geworden. Vervolgens heeft verzoeker op 11 april 2002 opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend, welke bij beschikking van 14 april 2002 is afgewezen. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 7 mei 2002, Awb 02/28176 en Awb 02/28178, is voornoemde beschikking onherroepelijk geworden door ongegrondverklaring van het beroep van 14 april 2002. Op 21 mei 2007 heeft verzoeker wederom een herhaalde aanvraag ingediend om verlening van een asielvergunning. Tegen de afwijzende beschikking van 25 mei 2007 is geen rechtsmiddel ingesteld zodat de beslissing op deze aanvraag in rechte is komen vast te staan.

2.3. Verzoeker heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 12 augustus 2008 enkele documenten ten grondslag gelegd. Het gaat hierbij achtereenvolgens om een inbeslagnamevel onroterend goed met vertaling van 18 april 1998, een ongedateerde brief van DAZ architecten met envelop zonder vertaling, diverse foto's en medische documenten uit 2002, 2003, 2004 en 2006. Voorts heeft verzoeker verklaard dat zijn broer twee jaar geleden is vermoord en verzoeker zelf goestelijk ziek is. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat er in de eerste procedure niet juist is beslist op zijn asielaanvraag, waarbij hij tevens stelt dat het generaal pardon dient te worden toegepast aangezien hij sinds 1999 in Nederland is.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb, gelet op het volgende. Verweerder stelt dat een gedeelte van de door verzoeker overgelegde documenten, namelijk het inbeslagnamevel, de brief en de foto's, reeds in de vorige procedures zijn overgelegd. Deze documenten kunnen dan ook niet als nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb gelden. De overgelegde medische documenten uit 2002, 2003, 2004 en 2006 kunnen evenmin als nieuwe feiten en

Zaaknummers: Awb 08/29631, Awb 08/29632

blad 3

omstandigheden worden aangemerkt, nu deze dateren van vóór de tweede herhaalde aanvraag op 21 mei 2007 zodat verzoeker ze eerder had kunnen en behoren te overleggen. In de uitnodigingsbrief van de voorgaande procedure stond expliciet vermeld dat alle stukken ter ondersteuning van de aanvraag moesten worden overgelegd, zodat verzoeker hierin een eigen verantwoordelijkheid had. Verzoeker heeft in de eerdere procedure reeds verklaard dat hij psychische problemen heeft en dat zijn broer is overleden. Deze verklaringen vormen dan ook geen nieuwe feiten en omstandigheden, nu er geen nadere onderbouwing middels documenten heeft plaatsgevonden op grond waarvan in de onderhavige procedure anders zou moeten worden geoordeeld over het overlijden van verzoekers broer en de psychische klachten. Voor zover verzoeker in verband met de gestelde medische problemen een beroep wenst te doen op artikel 3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), merkt verweerder op dat de toets aan dit artikel vrij strikt is, gelet op de geldende jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) en het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM). Uit de verklaringen van verzoeker en de overgelegde medische stukken blijkt niet dat de medische en/of psychische situatie van verzoeker zodanig is verslechterd ten opzichte van die tijdens de vorige procedure, dat er nu sprake is van een ongeneeslijke ziekte in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat het beroep van verzoeker op het generaal pardon in de onderhavige procedure niet opgaat, nu er een strikte scheiding bestaat tussen reguliere- en asielaanvragen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de onderhavige aanvraag terecht onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikkingen, met toepassing van artikel 4:6 Awb is afgewezen.

2.5. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in het Aanmeldcentrum (AC) is afgedaan en hij hierdoor ernstig in zijn belangen is geschaad. In de AC-procedure is aan verzoeker meegedeeld dat er een nieuw voornemen zou worden uitgebracht, waarop hij een zienswijze zou kunnen indienen. Er is echter geen nieuw voornemen uitgebracht maar door verweerder werd een beschikking op basis van het voornemen van 14 augustus 2008 uitgereikt, zonder dat verzoeker de mogelijkheid heeft gekregen een zienswijze in te dienen. Verzoeker is ten aanzien van de overgelegde medische informatie uit 2002, 2003, 2004 en 2006 van mening dat hij deze stukken niet eerder heeft kunnen overleggen, zodat ze wel degelijk als nieuwe feiten en omstandigheden dienen te gelden. In 2002 heeft dhr. , huisarts te , geweigerd om een afschrift van het medisch dossier aan verzoeker toe te zenden, aangezien er slechts een inzage-recht bestond. Wat betreft de medische gesteldheid van verzoeker in de jaren 2007 en 2008 verkeert hij in bewijsnood, nu hij niet verzekerd is en hij derhalve niet door een arts kon worden onderzocht. Duidelijk is echter dat er bij verzoeker in 1999 al sprake is van een posttraumatische stressstoornis (ptsd). Verweerder heeft ten onrechte nooit onderzocht wat er met verzoekers psychische gesteldheid zal gebeuren indien hij wordt teruggestuurd naar Iran. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat er sprake is van een schending van artikel 3 EVRM indien hij dient terug te keren naar zijn land van herkomst. Voorts verwijst verzoeker naar de uitspraak van het EHRM in de zaak Said tegen Nederland, JV 2005/304). De feiten in zijn zaak zijn nog immer niet met 'rigorous scrutiny' onderzocht. Hij is van mening dat er in zijn geval sprake is van een (zeer) bijzondere situatie waarin een uitzondering op het beginsel van de formele rechtskracht gerechtvaardigd is (zie onder meer de uitspraak van de AbRS van 19 januari 2005, AB, 2005, 115). Verzoeker is ongeneeslijk ziek en stelt dat er een reële kans aanwezig is dat hij zich als gevolg van zijn ziekte bij terugkeer in Iran van het leven zal beroven. Onder de huidige omstandigheden kan van verzoeker niet in redelijkheid worden verwacht dat hij gedwongen terugkeert naar zijn land van herkomst, mede gelet op het dan aanwezige reële risico van schending van de mensenrechten.

Zaaknummers: Awb 08/29631, Awb 08/29632

blad 4

aanwezig is dat hij zich als gevolg van zijn ziekte bij terugkeer in Iran van het leven zal beroven. Onder de huidige omstandigheden kan van verzoeker niet in redelijkheid worden verwacht dat hij gedwongen terugkeert naar zijn land van herkomst, mede gelet op het dan aanwezige reële risico van schending van de mensenrechten.

Beoordeling van het verzoek

2.6. De voorzieningenrechter stelt allereerst vast dat het verzoek ontvankelijk is. Gebleken is dat er door verzoeker geen zienswijze is ingediend nadat verweerder op 14 augustus 2008 een voornemen heeft uitgebracht. De voorzieningenrechter acht dit geen aanleiding om het beroep niet-ontvankelijk te verklaren, nu artikel 6:13 Awb, waarin de beperking van het beroepsrecht is geregeld in geval van het niet indienen van een zienswijze, verwijst naar artikel 3:15 Awb. Laatstgenoemd artikel is opgenomen in afdeling 3.4 van de Awb inzake de uniforme openbare voorbereidingsprocedure, welke afdeling niet van toepassing is verklaard op de Vw 2000.

2.7. Voorts moet worden vastgesteld dat met de uitspraak van deze rechtbank, van 25 september 2001, Awb 00/10384, in rechte is komen vast te staan dat verweerder op goede gronden heeft besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000. De aanvraag van 12 augustus 2008, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag. Uit de rechtspraak van de AbRS – onder meer de uitspraak van 8 oktober 2007, AB 2007, 378 – volgt dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het door de AbRS gehanteerde beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.8. De AbRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan, feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hiaraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.9. De voorzieningenrechter is van oordeel dat door verzoeker ter ondersteuning van zijn herhaalde asielaanvraag geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn aangedragen die maken dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling dient plaats te vinden als hiervoor omschreven. Uit het dossier blijkt dat het inbeslagnamevel onroerend goed, de onvertaalde en ongedateerde brief van DAZ architecten en de overgelegde foto's reeds in eerdere procedures zijn beoordeeld. Deze documenten kunnen dan ook niet als nieuwe feiten en omstandigheden worden aangemerkt. Ten aanzien van de medische stukken uit de jaren 2002, 2003, 2004 en 2006 is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker deze

Zaaknummers: Awb 08/29631, Awb 08/29632

blad 5

oordeel dat van verzoeker in redelijkheid kon worden verwacht dat hij de medische informatie reeds in de eerdere procedure in 2007 had overgelegd. De enkele stelling van verzoeker, dat dhr. _____ huisarts te _____, in 2002 heeft geweigerd om een afschrift van het medisch dossier aan verzoeker toe te zenden, nu er slechts een inzage-recht bestond, kan aan het voorgaande niet afdoen. Daarbij kan de stelling van verzoeker dat hij met betrekking tot het overleggen van medische stukken over de jaren 2007 en 2008 in bewijsnood zit, nu hij niet is verzekerd, evenmin tot het oordeel leiden dat er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Voorts heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid kunnen aannemen dat verzoekers beroep op artikel 3 EVRM niet kan slagen. De toets aan dit artikel in verband met medische problemen is gelet op de jurisprudentie van de AbRS, zie de uitspraak van 16 juli 2003, nr. 200303371/1 en het EHRM, zie de uitspraak van 24 juni 2003, nr. 13669/03, vrij strikt. Nu uit de verklaringen van verzoeker en de door hem overgelegde stukken niet is gebleken dat er in zijn geval sprake is van een zodanige verslechtering van zijn medische en/of psychische situatie in vergelijking met de eerdere procedures, dat er sprake is van een vergesloerd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (psychiatrische aandoeningen daaronder begrepen), waarbij er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt, onderschrijft de voorzieningenrechter de stelling van verzoeker dat er een schending van artikel 3 EVRM zal ontstaan indien hij naar Iran wordt teruggestuurd, niet. Voor zover verzoeker betoogt dat er aan hem ten onrechte geen verblijfsvergunning in het kader van het generaal pardon is verleend, overweegt de voorzieningenrechter dat het bestreden besluit blijkens het kopje "Onderwerp van de beschikking" uitsluitend betrekking heeft op de asielaanvraag. Derhalve dient hetgeen door verzoeker in het kader van het generaal pardon is aangevoerd buiten de behandeling van onderhavig geding te blijven.

2.10. Aangezien er geen sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden kunnen het bestreden besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen niet door de voorzieningenrechter worden getoetst. Aan een beoordeling van hetgeen door verzoeker overigens naar voren is gebracht, komt de voorzieningenrechter hierdoor niet meer toe.

2.11. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.12. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.13. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummers: Awb 08/29631, Awb 08/29632

blad 6

3. **Beslissing**

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 08/29631, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 08/29632 af.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. F.M. Mulder als griffier op 2 september 2008.

de griffier

de voorzieningenrechter

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: - 4 SEP 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTERANK
TE 'S-GRAVENHAGE

LEXX Beetsterzwaag
Attorneys at law / Advocaten & procureurs

Per telefax 070-3651380
en per post

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's - Gravenhage

Pasterieaan 4d
Postbus 13
9244 ZN Beetsterzwaag
Tel: (+31) 0512-583070
Fax: (+31) 0512-583077

Advocaat:

mr. W. Spijksra
tel. mobil: (+31) 06-12997449
e-mail: mr.w.spijksra@wxs.nl

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 11 SEP 2008	
ZAAKNR.	200806931
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Beetsterzwaag, 11 september 2008

Inzake : /Staat
Dossiernr. : 2008.095
Uw. Ref. :

Geachte Heer, Mevrouw,

In bovenvermelde zaak doe ik u bijgaand toekomen een appelschrift d.d heden en de uitspraak in beroep d.d 2 september 2008

Hoogachtend

Mr. W. Spijksra

LEXX
Attorneys at law / Advocaten & procureurs
Beetsterzwaag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 SEP. 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Zaaknummer:

Appelschrift

Inzake :

Geboren op van Iraanse nationaliteit

Appellant

Wonende te aan de
te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats kiezende te (9244 CA)
Beetsterzwaag aan de Pastorielaan nr 4d, ten kantore van Mr. W.
Spijckstra, advocaat en procureur;
Advocaat, Mr. W. Spijckstra, kantoorhoudende te (9244 CA)
Beetsterzwaag aan de Pastorielaan nr. 4d, die hierbij verklaart
door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot indiening
van dit appelschrift.

Contra:

De Staatssecretaris van Justitie
Verweerder

Gemachtigde: Mr. M.B.Y Vet, gemachtigde te departemente.

Achtergronden

1.

Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Den Haag (nevenzittingsplaats Groningen) van 2 september 2008, verzonden op 4 september 2008 (prod.1), ontvangen op 5 september 2008, in welke zaak de rechtbank zijn op 15 augustus 2008 ingesteld beroep tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 15 augustus 2008, kenmerk IND, 9911.15.21 03 ongegrond heeft verklaard.

Procedure

2

Appellant heeft op 12 augustus 2008 een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 15 augustus 2008, uitgereikt op 15 augustus 2008, afwijzend op de aanvraag beslist. Bij

LEXX

Attorneys at law / Advocaten & procureurs
Beetsterzwaag

beroepschrift van 15 augustus 2008 heeft appellant tegen deze beslissing beroep ingesteld bij de rechtbank.. Ter zitting van 29 augustus 2008 is het beroep behandeld.

3.

Grief I:

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen in haar uitspraak van 2 september 2008, pagina 4 en 5 punt 2.9, 3^e en , het volgende overwogen:

“

De voorzieningenrechter is van oordeel dat door verzoeker ter ondersteuning van zijn herhaalde asielaanvraag geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn aangedragen die maken dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling dient plaats te vinden als hiervoor omschreven. Uit het dossier blijkt dat het inbeslagnamevel onroerend goed, de onvertaalde en ongedateerde brief van DAZ, architecten en de overgelegde foto's reeds in eerdere procedures zijn beoordeeld. Deze documenten kunnen dan ook niet als nieuwe feiten en omstandigheden worden aangemerkt. Ten aanzien van de medische stukken uit de jaren 2002, 2003, 2004, en 2006 is de voorzieningenrechter van oordeel dat verzoeker deze oordeel dat van verzoeker in redelijkheid kan worden verwacht dat de medische informatie reeds in de eerdere procedure 2007 had overgelegd. De enkele stelling van verzoeker, dat de heer dhr. _____, huisarts te _____, in 2002 heeft geweigerd om een afschrift van het medisch dossier van verzoeker toe te zenden, nu er slechts een inzagerecht bestond, kan aan het voorgaande niet afdoen. Daarbij kan de stelling van verzoeker dat hij met betrekking tot het overleggen van medische stukken over de jaren 2007 en 2008 in bewijsnood zit, nu hij niet is verzekerd, evenmin tot het oordeel leiden dat er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Voorts heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid kunnen aannemen dat verzoekers op artikel 3 EVRM niet kan slagen. De toets aan dit artikel in verband met medische problemen is gelet op de jurisprudentie van de AbRS, zie de uitspraak van 16 juli 2003, nr. 200303371/1 en het EHRM, zie de uitspraak van 24 juni 2003, nr. 13669/03, vrij strikt. Nu uit de verklaringen van verzoeker en de door hem overgelegde stukken niet is gebleken dat er in zijn geval sprake is van een zodanige verslechtering van zijn medische en/of psychische situatie in vergelijking met de eerdere procedures, dat er sprake is van een vergevorderde en direct levensbedreigende stadium van een ongeneeslijke (psychiatrische aandoeningen daaronder begrepen), waarbij er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt, onderschrijft de voorzieningenrechter de stelling van verzoeker dat er een schending van artikel 3 EVRM zal ontstaan indien hij naar Iran wordt teruggestuurd, niet. Voor zo ver verzoeker betoogt dat er aan hen ten onrechte geen verblijfsvergunning in het kader van het generaal pardon is verleend, overweegt de voorzieningenrechter dat het bestreden besluit blijkens het kopje "Onderwerp van de beschikking" uitsluitend betrekking heeft op de asielaanvraag. Derhalve dient hetgeen door verzoeker in het kader van het generaal pardon is aangevoerd buiten de behandeling van onderhavige geding te blijven"

Toelichting.

Appellant is van oordeel dat bovengenoemde uitspraak d.d 2 september 2008 in strijd is met het recht met name het motiveringsbeginsel. Immers appellant is van mening dat de uitspraak van de rechtbank innerlijk tegenstrijdig is. Allereerst overweegt de rechtbank dat de overgelegde medische stukken geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn terwijl de

LEXX
Attorneys at law / Advocaten & procureurs
Beetsterzwaag

rechtbank vervolgens artikel 3 EVRM toetst aan de hand van de overgelegde medische stukken.

Appellant verzoekt Uw afdeling, op grond van bovenstaande grief, de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 2 september 2008 te vernietigen en het beroep van appellant van 15 augustus 2008 tegen de beschikking van verweerder d.d. 15 augustus 2008 alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten in beide instanties.

Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 2 september 2008, registratienummer AWB 08/29631 en gegrond verklaring van het door appellant op 15 augustus 2008 ingestelde beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 15 augustus 2008 strekkende tot afwijzing van appellant's herhaalde aanvraag om d.d. 12 augustus 2008 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd

Beetsterzwaag, 11 september 2008

Mr. W. Spijstra

